

ledes at der altså ikke bliver tale om efterregulering, og dels at efterregulering, hvor denne bliver fornøden, i mange tilfælde kan foretages på grundlag af de oplysninger, som skattemyndighederne allerede er i besiddelse af og altså uden, at det er nødvendigt, at den skattepligtige indgiver sædvanlig selvangivelse. I den endelige skat, der for hver enkelt skattepligtig opgøres efter indkomstårets udløb, modregnes de erlagte foreløbige skatter. Er den foreløbigt betalte skat større end slutskatten, skal det overskydende beløb tilbagebetales til den skattepligtige som „overskydende skat“; i modsat fald skal den skattepligtige tilsvare forskelsbeløbet som „restskat“.

For så vidt angår indkomstskat til staten, folkepensionsbidrag, kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter skal den foreløbige skat af en række indkomstarter berigtiges ved, at den, der udbetaler indkomsten til den skattepligtige, tilbageholder skatten og afregner den til det offentlige.

De indkomster, hvori der skal indeholdes forskudsskat, er opregnet i forslaget § 43. Den vigtigste gruppe er indtægt i form af løn og lignende; herudover er der medtaget en række indkomster, for hvilke det ligesom for løn er karakteristisk, at den enkelte udbetaling i det væsentlige udgør en nettoindkomst for modtageren. Alle de nævnte indtægter betegnes i forslaget som „A-indkomst“, og foreløbig skat, der skal berigtiges ved indeholdelse, er betegnet som „A-skat“.

Indkomster, hvori der ikke skal indeholdes forskudsskat, betegnes i forslaget som „B-indkomst“. Den foreløbige skat af sådanne indkomster samt af formue skal ifølge forslaget som hovedregel betales af skatteyderen selv efter skattebillet; disse forskudsskatter betegnes som „B-skat“.

Indkomst i form af aktieudbytte og udbytte af andelsbeviser er hverken henregnet til A-indkomst eller B-indkomst, idet der for sådanne indkomster foreslås en særlig kildebeskatning i lovforslagets afsnit VI.

I det følgende betegner udtrykket „arbejdsgivere“ alle, som ifølge forslaget skal foretage indeholdelse af A-skat, og udtrykket „lønmodtagere“ betegner alle modtagere af A-indkomst. Ifølge forslaget skal arbejdsgiverne foretage indeholdelserne af A-skat på grundlag af særlige kort, som skattemyndighederne udsteder til lønmodtagerne, og som disse skal aflevere til arbejdsgiverne. Af praktiske grunde foreslås det, at der skal anvendes to slags kort: „skattekort“ og „bikort“. På skattekort skal der for det første være oplysninger om skatteyderens navn, adresse og løbe-nummer. Endvidere skal der på kortet være anført tre beløb, som skal

fradrages i henholdsvis måneds-, uge- og dagløn, forinden man beregner, hvor stor en del af lønnen, der skal tilbageholdes som foreløbig skat. Endelig skal det som hovedregel fremgå af kortet, hvilken opkrævningstabel arbejdsgiveren skal anvende på det beløb, der fremkommer, når fradragsbeløbet er trukket fra den udbetalte løn. Bikort skal i modsætning til skattekort ikke indeholde oplysning om noget fradragsbeløb, og i stedet for en henvisning til en opkrævningstabel anføres der på bikortet en indeholdelsesprocent.

Det på skattekortene angivne fradragsbeløb skal dække dels de skatteyderen tilkommende personfradrag, dels de ligningsmæssige fradrag, der skal indrømmes ham ved ansættelsen af den skattepligtige indkomst (for eksempel lønmodtagerfradrag, standardfradrag m. v.).

Indeholdelsestabellen og indeholdelsesprocenten fastsættes med henblik på samlet indeholdelse af indkomstskat til stat og kommune, folkepensionsbidrag samt kirkelige afgifter.

Til afløsning af de hidtidige skattefri bundfradrag indføres personfradrag, og ved anvendelse af forskellige skalaer tages der yderligere hensyn til den skattepligtiges personlige forhold.

Af det foranstående vil det ses, at når den foreløbige skat af A-indkomst indeholdes på grundlag af skattekort, tages der ved indeholdelsen hensyn til de personfradrag og ligningsmæssige fradrag, der tilkommer skatteyderen, hvorimod fradragene ikke tages i betragtning, når skatteindeholdelsen sker på grundlag af bikort. Dette skyldes, at anvendelse af skattekort ifølge forslaget skal være hovedreglen, medens bikortene kun skal anvendes som supplement til skattekortene i tilfælde, hvor skatteyderen samtidig modtager A-indkomst fra flere kilder. I sådanne tilfælde vil det være i skatteyderens interesse, at han benytter skattekortet dér, hvor han bedst kan udnytte fradragene, altså ved hovedindkomstkilden, og bikortet dér, hvor han har biindtægter og lignende. Hvad særlig angår tilfælde, hvor både mand og hustru har A-indkomst, skal det bemærkes, at der ifølge forslaget skal udstedes skattekort til begge ægtefællerne, således at de ved indeholdelsen af den foreløbige skat hver især kan udnytte deres fradrag.

Hvis en skatteyder har både A-indkomst og B-indkomst, skal den foreløbige skat af A-indkomsten berigtiges ved indeholdelse i denne, medens den foreløbige skat af B-indkomsten som hovedregel skal betales efter skattebillet. Hvis omstændighederne taler derfor, således navnlig hvis B-indkomsten er af ringe størrelse sammenlignet med A-indkomsten, skal den foreløbige skat af B-ind-